

ת"פ 63791/07/17 - מדינת ישראל נגד ברק כץ - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 63791-07-17 מדינת ישראל נ' כץ

בפני
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דיאנה דובז'יק, שרית כץ ועדי
המאשימה
סעדיה
נגד
ברק כץ - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איתי בר עוז

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 14.6.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ב) (לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952).
2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, החל מחודש ינואר 2015 ועד יום 1.4.15, העסיק הנאשם שוהה בלתי חוקי בעבודות תחזוקה וניקיון ברחוב התאנה 56 במושב סתריה.
3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגע הערך החברתי של הגנה על בטחון הציבור מפני הסיכון שבחדירתם של תושבים זרים לישראל. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה, הואיל והנאשם העסיק את התושב הזר משך תקופה ממושכת בידעו כי אין לו אישור כדין. עוד טענה, כי יש לדחות טענת הנאשם כי סייע לתושב הזר בשל טענת מאוימות שלא הוכחה.
5. באת כוח התביעה הוסיפה וטענה, כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שהנאשם יכול ויישא אותו בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
6. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון שהנאשם לקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה.
7. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.
8. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות החריגות שבהן בוצעה העבירה. לטענתו, הנאשם טען מיד בחקירתו הראשונה, כי כבן למשפחה שניצלה בזכות משפחה גרמנית שהצילה את משפחתו, הרגיש חובה לסייע לתושב הזר שטען למאוימות בשטחי הרשות הפלסטינית. התושב הזר טען בפניו כי הוא פועל להסדרת מעמדו בישראל, והוא אמנם פנה לוועדת המאוימים וכן בעתירה לבית המשפט

עמוד 1

הגבוה לצדק. יתר על כן, בית המשפט שחרר את השוהה הזר לביתו של הנאשם במסגרת הליכי מעצר.

9. בא כוח הנאשם הוסיף וטען כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה; הנאשם בן 65, אב וסב, ונעדר כל עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם עסק בעבר באבטחת שגרירות ישראל בצרפת שם למד כלכלה ומנהל עסקים בסורבון (ענ/1); הנאשם עובד למחייתו והוא בעלים של ספה; הנאשם פעל כל חייו במסגרות התנדבותיות, והוא תורם לחברה (ענ/2); כתב האישום הוגש בשיהוי של שנתיים וחצי ורק לאחר שהסתיים כתב האישום בעניינו של התושב הזר.

10. מכאן עתר בא כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וקנס.

11. הנאשם בדברו האחרון הבהיר כי העסיק התושב הזר בסוברו כי הוא מסייע לתושב הזר המצוי במצוקה, וכי הוא מצר על כך שסיבך עצמו ופגע בבני משפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך חברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

13. ממדיניות הפסיקה עולה כי מנעד הענישה בעבירה של העסקת תושב זר נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות (ראו, למשל: רע"פ 818-13 אבו חמד נ' מדינת ישראל (3.4.13); רע"פ 5862/11 מדינת ישראל נ' שוואהנה (11.8.11); רע"פ 9301/09 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (19.11.09); ת"פ (י-ם) 39234-04-12 מדינת ישראל נ' אבו-דיאב (28.10.15); ת"פ (ק"ג) 52472-11-13 מדינת ישראל נ' חן (26.3.14); ת"פ (פ"ת) 34628-06-11 מדינת ישראל נ' סראיעה (4.9.14); ת"פ (ק"ג) 11016-03-13 מדינת ישראל נ' קאפח (7.7.13); ת"פ (כפ"ס) 32173-09-10 מדינת ישראל נ' ג'ונדיה (14.11.13)).

14. **במקרה דנן מתקיימות נסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירה:** הנאשם טען, כי כבן למשפחה שניצלה בזכות משפחה גרמנית שהצילה את משפחתו בשואה, הרגיש חובה לסייע לתושב הזר שטען למאויימות בשטחי הרשות הפלסטינית. התושב הזר טען בפניו כי הוא פועל להסדרת מעמדו בישראל, והוא אמנם פנה לוועדת המאויימים וכן בעתירה לבית המשפט הגבוה לצדק. יתר על כן, בית המשפט שחרר את השוהה הזר לביתו של הנאשם במסגרת הליכי מעצר.

15. יודגש בהקשר זה, כי גם אם נמצא כי בסופו של יום, דחו בתי המשפט את טענת המאויימות של התושב הזר, הנאשם פעל, מתוך תחושה סובייקטיבית - הגם שאינה מוצדקת - כי הוא מסייע לאותו אדם. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מהעובדה, כי משך תקופה בלתי מבוטלת שהה אותו תושב זר בישראל, במהלך ההליכים המשפטיים, וזאת בידיעת הרשויות (ענ/6 - ענ/8).

16. מכאן, שלמרות שהנאשם העסיק התושב הזר משך תקופה בלתי מבוטלת, מתחם העונש ההולם בנסיבות החריגות של המקרה נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה כלכלית נלווית, ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

17. **לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:** הנאשם הודה במיוחס לו מיד בהזמנות הראשונה; הנאשם בן 65, אב וסב, ונעדר כל עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות עמוד 2

אכיפת החוק; הנאשם עסק בעבר באבטחת שגרירות ישראל בצרפת שם למד כלכלה ומנהל עסקים בסורבון (ענ/1); הנאשם עובד למחיתו והוא בעלים של ספה; הנאשם פעל כל חייו במסגרות התנדבותיות, והוא תורם לחברה (ענ/2); כתב האישום הוגש בשיהוי של שנתיים וחצי ורק לאחר שהסתיים כתב האישום בעניינו של התושב הזר.

18. מכאן, כי מכלול הנסיבות מצדיקות הטלת עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם.

סוף דבר

19. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה לפי לחוק הכניסה לישראל משך 24 חודשים מהיום;

ב. הנאשם ישלם קנס בסכום של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.8.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 5,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה מהסוג בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום. לא יחתום, יאסר לתקופה של 3 ימים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים.